

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.] mænd og tjenestemandspensionister fra retten til fuld folkepension, eller som på anden måde begrænser disse gruppers adgang til at opnå folkepension, invalidepension eller offentlig enkepension. Den beløbsmæssige tilpasning, der herefter må finde sted, når tjenestemandspension og social pension kombineres, gennemføres efter forslaget ved indeholdelse af et fradrag i den tjenestemandspension, der kommer til udbetaling.

I de tilfælde, hvor tjenestemandspension kombineres med fuld folkepension, foreslås fradraget fastsat sådan, at det for hvert års pensionsalder, der er lagt til grund ved beregningen af tjenestemandspensionen, udgør 2 pct. af den folkepension, pensionisten har ret til. Med fuld optjent pension for 37 tjenesteår vil fradraget herefter udgøre 74 pct. af folkepensionen og for pensionister på pensionsalderstrin under 37 år et forholdsmæssigt mindre beløb. I alle tilfælde vil samordningsfradraget efter de foreslåede retningslinjer være mindre end den udbetalte folkepension, således at pensionisterne ved samordningen opnår en forhøjelse af den efterløn, der er tilsikret i form af egentlig tjenestemandspension. Dette svarer til, at tjenestemandspensionerne efter den nuværende ordning suppleres med folkepensionens mindstebeløb.

Reglerne om samordning mellem tjenestemandspension og fuld folkepension er efter forslaget tillige retningsgivende for kombination af tjenestemandspension og indtægtsregulerede sociale pensioner i form af indtægtsbestemt folkepension, invalidepension eller offentlig enkepension. Det er her lagt til grund, at tjenestemandspensionen og den indtægtsbestemte pension tilsammen ikke må overstige den efterløn, der ville komme til udbetaling, hvis pensionisten var fyldt 67 år og dermed ville være berettiget til fuld folkepension.

Det er min opfattelse, at der med denne samlede løsning af problemerne omkring forholdet mellem tjenestemandspension og sociale pensioner tages et væsentligt skridt henimod at nærme efterlønsforholdene inden og uden for tjenestemandsområdet imod hinanden, og at ordningen i sit princip er så elastisk, at den vil være tilpasningsegnet også i forhold til en videregående udvikling på den sociale pensionslovgivnings område.

Det må forudses, at nyordningen i sine økonomiske konsekvenser vil indebære en udgiftsmæssig ompostering i forbindelse med, at statens udgifter til tjenestemandspension formindskes svarende til de anvendte samordningsfradrag. Til gengæld må en større del af udgifterne til tjenestemandspensionisters efterløn fremtidig afholdes over budgetterne for udgifter i henhold til sociale forsikringslove.

Jeg finder ikke grund til at komme ind på nærmere omtale af de foreslåede overgangsbestemmelser, men vil blot gøre den bemærkning, at forslaget indeholder en løsning, der forekommer mig at være rimelig og hensigtsmæssig, på de problemer, der vil kunne opstå for allerede ansatte pensionsberettigede tjenestemænd som følge af, at pensionsoptjeningen efter den foreslåede ordning fremtidig får et andet forløb end hidtil.

Endelig vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om de merudgifter, der knytter sig til forslaget.

På statstjenestemandsområdet bliver merudgiften i indeværende finansår ca. 45 mill. kr.; på folkeskolens område bliver merudgiften ca. 27 mill. kr. eller med de gældende refusionsregler ca. 22 mill. kr. for statskassen. Endelig indebærer reformen for folkekirkens tjenestemænd en merudgift på godt 2 mill. kr., hvoraf statskassen kommer til at bære godt 1 mill. kr. I finansåret 1970-71 bliver den samlede merudgift for statskassen en del større end i indeværende finansår, nemlig omkring 195 mill. kr. i forhold til de nuværende udgifter. Det næstfølgende finansår, 1971-72, vil blive det første, i hvilket reformen har fuld virkning. Dette indebærer på den ene side merudgifter på ca. 45 mill. kr. i forhold til året før, idet reformen her kun har fuld virkning i et halvt finansår; på den anden side vil sækningen af en række begyndelseslønninger bevirke mindreudgifter, således at nettoresultatet ikke kan opgøres.

Ved vurderingen af disse merudgifter må to forhold tages i agt. For det første må merudgifterne vurderes på baggrund af den lønfremgang, som tjenestemændene ville have opnået, såfremt der ikke var blevet gennemført nogen reform. Det drejer sig først og fremmest om det såkaldte efterskøb, som imidlertid ikke har kunnet